

Kirkjugarður á Svínaryggi, partur 237

Andrias í Norðradali vildi ikki jarðast á Svínaryggi

Nú eru vit komin til seinasta part í røðini Hendur ið Sleptu. Í 236 greinum er greitt frá søguni hjá umleið 300 gravsteinum við um 500 nøvnum. Her finst bæði havnarsøga, føroyasøga og heimssøga

Í 2007 varð eg biðin um at skriva nakrar greinir um gravsteinar í kirkjugarðinum á Svínaryggi í Havn.

Hetta gjørdist ein nógv longri røð, enn tað upprunaliga var ætlað. Og nú er søgan skrivað um allar teir gravsteinar, sum hava lesiliga innskrift, og tað hava teir flestu.

Í hesi røð er greitt frá lívinum og ættini hjá umleiðis 500 fólki, sum »eiga» hesar gravsteinar.

Tilsamans er talan um einar 700 bókasíður, og við myndum hevði síðutalið verið um 1.000, um hetta varð givið út í bók.

Umrøddu fólk er í flestu førum fødd í 1800 talinum og deyð í 1900 talinum. Hetta er tiskil søgan um fólk í Havn í góð hundrað ár. Tiskil er talan um ættarsøga hjá einum heilt stórum parti av havnarfólki og sostatt eisini hjá føroyingum. Tey eru nokk so nógv av bygd, sum vórðu grivin í Havn. Umframt eru eisini nokk so nógvir sjómenn úr ymskum londum grivnir her.

Tað er klárt, at tað er nógv arbeiði aftanfyrri eina slíka røð. Tað hava verið nógvar keldur. Nakrar hava verið alment atkomiligar, meðan aðrar fingnar takkað verið vælvild hjá heimildarfólki. Ættarfólk og kenningar hjá teimum, sum skrivað hevur verið um, hava verið ógvuliga beinasom, bæði við upplýsingum og myndum.

Ein serlig kelda frá byrjan av hevur verið Viggo Christiansen, vatnmeistari í Havn. Hann hevur tilfar um allar tær ættir, sum skrivað er um, og við hansara hjálp hevur verið møguligt eisini at lýsa hesa ættir og sambandið millum tær.

Hetta hevur sjálvsagt gjørt frásagnirnar nógv meira áhugaverdar og viðkomandi hjá nógvum.

Tað er sannlíkt, at hetta er grøvin hjá Jacob Danielsen, kallaður G, og hansara tveimum konum

Heimssøga á Svínaryggi

Henda persónssøgan í Havn er sjálvsagt nógv meira umfatandi enn tað sum er skrivað í hesi røð. Eg havi givið út tvær bøkur um fólk í kirkjugarðin. Onnur er tann um Petur Alberg, sum eisini umfatar søguna hjá hansara systkjum og foreldrunum Betti og Djóna í Geil, sum øll eiga part í Havnar søgu.

Eina heilt serliga søgu eigur Daniel J. Danielsen, kallaður Dollin, kendur fyri sín leiklut fyrst í farnu øld fyri hansara stríð ímóti ræðustýrinum í Congo. Hann er tann einasti føroyingur, sum beinleiðis hevur ávirkað heimssøguna.

Hann kemur á frímerki í heyst. Í hesum sambandi verður givin út ein nýggj bók á enskum. Hon hevur munandi meira tilfar enn fyrra bókin. Her verður ítøkiliga staðfestur tann avgerandi leiklut Dollin hevði at koppa belgiska kongin Leopold 2. í 1908 sum »eigara» av Congo. Hetta er ein søga, sum til fyri kortum hevur verið fullkomiliga ókend bæði úti og

heima. Men mín niðurstøða er viðurkend av fremstu serfrøðingum á hesum øki úti í heimi.

Eitt annað sera kent navn á Svínaryggi er Finsen. Her liggur Johanne, mamma kenda læknan og nobelprísvinnaran Niels R. Finsen.

Umframt alt hetta hevur í Miðvikuni/Siðsøgu verið greitt frá søguni hjá nógvum havnarfólki. Eitt dømi er tann ókenda søgan um Kristian Djurhuus, løgmann, hvørs ætt eisini er umboðað á Svínaryggi.

Eisini hava verið lýsingar um ókend havnarfólk. Eitt teirra er Egil Henning Djurhuus, abbasonur Faktorin í Klaksvík, Johan Christian Djurhuus. Egil doyði bara 20 ára gamal, men hevði kortini eina áhugaverda og dramatiska søgu.

Viðkomandi søga

Tað eru nógv fólk, sum hava dámað hesa røðina ógvuliga væl. Nógv hava spurt, um hon fer at koma út í bók. Tað kann vera, men tað fer at taka tíð.

Men tað verður eisini um-

hugsað at fáa hetta tilfar samskipað, so tað verður atkomandi hjá øllum. Hetta skuldi verið møguligt við nútíðar tøkni. Tað kundi verið gjørt við at savna allar hesar greinir í ein datagrunn, sum kann leggjast inn á far-

telefonina. Tað finst longu eitt sokallað digitalt kort yvir kirkjugarðin, har eitt nummar er við hvørja grøv. Tá hevði kunnað verið gingið út í kirkjugarðinum og lisið um hvørja grøv á telefonini ella Ipadinum.

Jacob Danielsen

Andrias í Norðradali skuldi ikki gravast upp aftur

Tað er alment kent, at tikið er burtur av kirkjugarðinum kanska mitt í 20. øld fyri at breiðka Dr. Jacobsensgøtu. Tá vóru gravir uppgrivnar, og leivdirnar vóru fluttar.

Men hetta er ikki fyrstu ferð, at hetta er gjørt. Í bókini Andrias í Norðradali, sum abbasonurin Eiko Apol gav út í 1995, er ein frásøgn um, at Andreas seint í 19. øld saman við Jens Poulsen og Mourentius Jacobsen og

Upprunaliga hava allar gravirnar helst havt eitt nummar á einum lítlum træpela.

Hesir forfarast skjótt. Men hjá Ole Mortensen, sum varð grivin 69 ára gamal 2. juni 1920 og konu hansara Johanne f. Nicolajsen, sum varð grivin 78 ára gomul 17. Januar 1930, eru settar tvær smáar steinplátur við teirra nummar, 1242 og 1563. Tí vita vit, at tey eru grivin her. Tey eru fyrr umrødd í hesu røð